

05. maj 2017

UPA2017/33

Jeg skal hermed i medfør af § 36 i Forretningorden for Inatsiasrtut fremlægge følgende forslag til Forespørgselsdebat:

Forespørgselsdebat om mulighederne for at lette vilkårene for de familier, der skal betale for hjemtransport, når et familiemedlem afgår ved døden under et behandlingsophold udenfor deres hjemsted

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Begrundelse:

Overskriften på denne forespørgselsdebat er tung, fordi rigtig mange familier, som allerede er tynget af sorg, bliver unødigt og ekstraordinært bebyrdede, når regningen kommer efter døden er indtruffet, og det har vi som samfund pligt til at tage op, ikke mindst fordi jeg mener, at det er vort allesammens fælles ansvar, at tage del i denne debat.

Vi har allesammen kendskab til, hvordan vort bosættelsesmønster på mange forskelligartede måder har såvel sine fordele som ulemper og kan bebyrde os helt unødvendigt.

R rigtig mange mennesker, der kommer ud for en alvorlig sygdom må, for at komme i professionel behandling, forlade deres hjemsted, og bliver forflyttet til steder, hvor der er bedre muligheder for en behandling. Der er således rigtig mange, der må forlade Vort Land og tage til Danmark, eller måske forflyttes til Nuuk, og man må her huske på, at en stor del af de patienter, der sendes væk hjemmefra aldrig har været andre steder, og derfor må forlade deres nære pårørende og kendte miljø, som de ellers er trygge ved.

Vi kan allesammen forestille os, hvilke forhold de har måttet lide under, og heldigvis er der dog mange, der bliver helbredt og får det bedre og kan vende tilbage, hvilket vi alle kun kan være taknemmelige for. Dog er der desværre nogle patienter, der bukker under for sygdommen langt langt

væk fra deres kendte miljø, og som er på et sted, hvor de ikke på nogen måde er vant til at være, og hvor de dør uden, at være sammen med deres kære familie - og nu kommer jeg så til overskriften på dette indlæg.

Rigtig mange af de familier, der kommer ud for disse tragiske hændelser, og som mister deres kære, må oveni alle disse byrder bebyrdes yderligere, fordi de reelle forhold som hersker i dag desværre er således, at kisten – hvis man vil have den døde transporteret hjem – koster mindst 40.000 kr., - dog er det betydeligt dyrere, såfremt man skal have kisten fragtet hjem til de mere afsidesliggende egne af Vort Land.

Således er de samme forhold desværre også gældende her i Vort Lands hovedstad, hvis det hænder, at en patient dør. Hvilke mennesker har råd til at fragte en kiste hjem, vel vidende, at der er mange andre uforudsete udgifter, der opstår i forbindelse med, at et nært familiemedlem dør.

Det er på denne baggrund, at jeg bringer denne vigtige overskrift til debat, fordi jeg mener, at tiden er inde til, at vi tager diskussionen, ligesom jeg mener, at det er en samfundsopgave, at vi skal hjælpe hinanden, og at det vil lette byrden fra de pårørendes skuldre. Uanset hvad, så skal flyveren ud og flyve, ligesom skibet skal sejle uanset hvad.

Jeg mener, at de offentlige myndigheder, som mere eller mindre allerede ejer eller har delvist ejerskab af de virksomheder, der her er tale om, der skal fragte kisten. Godt nok ejer vi ikke hele flyselskabet, men det behøves ikke afholde os fra, at vi bør forhandle med flyselskabet, fordi vi derved måske kan opnå gratis fragt, eller hvis dette er helt umuligt måske, at man kan lede efter alternative løsninger for, at få indført mere overkommelige fragtpriser.

Som samfund har vi en del kollektive forpligtelser, og vi står sammen om den måde som samfundet nu engang er indrettet på. Som et mundheld siger, så er vi alle i samme båd.

Med disse bemærkninger håber jeg, at der kommer en debat med klare budskaber om, hvad vi kan gøre, god debat.